

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 28324/17/O100/2700/17/Ber/Št

Dne: 25. 4. 2017

Sp. Zn. ČOI 43606/16/2700

COI0X00VIYHT

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **oil TEAM a. s.**, se sídlem 28. října 3117/61, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, IČ: 47673478, právně zastoupené Mgr. Davidem Purmenským, advokátem, se sídlem 28. října 3117/61, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, podaném proti rozhodnutí ředitele inspektorátu České obchodní inspekce Královéhradeckého a Pardubického ze dne 19. 1. 2017, č. j.: ČOI 6943/17/2700, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **150.000,- Kč** (slovy: jedno sto padesát tisíc korun českých) pro porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen: „zákon o pohonných hmotách“), čímž naplnila skutkovou podstatu správního deliktu podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, a kterým jí bylo dále uloženo podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ustanovení § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1101852717, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1101852717, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím správním orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a nebyly shledány důvody pro jeho zrušení či změnu.

Napadeným rozhodnutím je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a tím naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, čehož se dopustila tím, že dne 20. 4. 2016 v čerpací stanici pohonných hmot oil TEAM na adrese Lezník 21, Polička, prodávala motorovou naftu, která nesplnila požadavek na jakost stanovený v ust. § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci, neboť tato prodávaná motorová nafta při laboratorním rozboru nevyhověla požadavku normy ČSN EN 590 (2014) v parametru bod vzplanutí (zjištěno 44,5 °C, což nedosahuje stanoveného minima 53 °C).

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla společnosti uložena pokuta ve výši 150.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podala společnost včasné odvolání, ve kterém uvádí, že nijak nepolemizuje se zjištěními správního orgánu ohledně porušení zákona o pohonných hmotách, když s těmito plně souhlasí a odvolání podává z důvodu výše sankce.

Společnost se plně ztotožňuje se všemi polehčujícími okolnostmi, které již dříve uvedla a ke kterým správní orgán prvního stupně přihlížel, nicméně se společnost domnívá, že mohla být uložena nižší sankce.

Společnost dále souhlasí se svojí objektivní odpovědností za kvalitu prodávaných pohonných hmot, se zjištěním, že se nejednalo o výrazné nedodržení zákonného parametru, s názorem, že mnohem nižší bod vzplanutí by byl schopen snížit požární bezpečnost, se zjištěním nedbalostního jednání i se zjištěním nahodilého pochybení v posuzovaném případě.

Společnost pouze nesouhlasí s výší uložené pokuty s odkazem na judikaturu, kdy správní orgán cituje zejména rozhodnutí MS Praha 10 Ca 250/2003, avšak tento judikát se zabýval jinou oblastí, a to oblastí regulace kapitálového trhu, přičemž KCP jako žalovaná k pokutě 200.000,- Kč uvádí, že se jedná o jedno z nejzávažnějších porušení právní povinnosti v oblasti regulace kapitálového trhu. Pokud jde o posuzovaný případ, vzhledem k zjištěné míře nedodržení pouze jediné kontrolované hodnoty oproti normě, která nemohla snížit požární bezpečnost, zjištěným ostatním správným parametrům u motorové nafty a všem správným parametrům u kontrolovaného automobilového benzínu, zjištěnému nedbalostnímu zavinění a nahodilému pochybení společnosti, se společnost domnívá, že se v daném případě nejednalo o jeden z nejzávažnějších deliktů v dané oblasti a nedošlo k zásadnímu ohrožení práv spotřebitelů. Nejednalo se o motorovou naftu dovezenou z pochybných zdrojů či jakkoliv záměrně mísenou, kdy by zjištěná hodnota nižšího bodu vzplanutí byla mnohem nižší než norma a došlo by ke snížení požární bezpečnosti. Společnost opětovně prohlašuje, že veškeré pohonné hmoty nakupuje pouze ve státních skladech ČEPRO, což je schopna doložit.

Závěrem společnost uvádí, že není velkým hráčem na trhu s pohonnými hmotami, dokonce si dovoluje zařadit se do kategorie malých provozovatelů čerpacích stanic pohonných hmot. Společnost ani nemůže obchodovat s pohonnými hmotami jako distributor, neboť nemá dostatečné zdroje na kauci a musí prodávat pohonné hmoty pouze na svých čerpacích stanicích. Uložená pokuta je tak citelným a svým způsobem i likvidačním zásahem do podnikání společnosti. Společnost tak žádá o snížení pokuty.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací správní orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se společnost dopustila správního deliktu uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento delikt jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též ve zbylé části řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

Společnost v podaném odvolání nikterak nerozporuje skutkový stav, jak byl zjištěn správním orgánem prvního stupně, tedy že ve své provozovně prodávala motorovou naftu nespĺňující zákonné požadavky na jakost v parametru bod vzplanutí. Ani odvolací správní orgán neshledal v postupu správního orgánu prvního stupně při objasňování skutkového stavu a následném právním posouzení žádné nedostatky.

Odvolací správní orgán se tak soustředí na posouzení výše sankce s ohledem na závažnost správního deliktu a s tím souvisejících námitek společnosti.

Pokud jde o způsob spáchání správního deliktu, ten spočíval v prodeji motorové nafty nespĺňující zákonné požadavky na jakost v parametru bod vzplanutí. Odvolací správní orgán ho považuje za typický. Nebyly zjištěny indicie poukazující na skutečnost, že společnost motorovou naftu kontaminovala úmyslně, jednání společnosti tak vykazuje znaky nedbalosti, přičemž tato skutečnost nezabavuje společnost odpovědnosti za správní delikt. Na druhé straně nebylo prokázáno, že by se společnost aktivně zajímala o kvalitu jí prodávané motorové nafty, například tím, že by pravidelně odebírala vzorky a prováděla jejich rozbor. Způsob spáchání tak odvolací správní orgán nevyhodnotil ani ve prospěch, ani k tíži společnosti.

Následky správního deliktu spočívají v poškození spotřebitele, který si nevědomky zakoupí pohonnou hmotu nespĺňující požadavky příslušných právních předpisů. Výše odchylky v parametru bod vzplanutí v posuzovaném případě činila 8,5 °C. Odvolací správní orgán nesouhlasí s názorem, že se jedná o odchylku zanedbatelnou. Byť pravděpodobně v posuzovaném případě nehrozilo okamžité poškození palivového systému, odvolací správní orgán zastává názor, že je nutno zohlednit jak rizika plynoucí z jednorázového natankování nekvalitní pohonné hmoty, tak rizika plynoucí z dlouhodobého používání nekvalitní pohonné hmoty, které vzhledem ke skutečnosti, že společnost, pokud jde o kvalitu pohonných hmot, jak sama uvádí, spoléhala na „dobré jméno“ dodavatele, tudíž si zřejmě neověřovala kvalitu pohonných hmot vlastními rozbor, nelze vyloučit. Nižší bod vzplanutí signalizuje, že motorová nafta může mít sníženou viskozitu, tudíž z dlouhodobějšího hlediska nelze vyloučit poškození či nadměrné opotřebení motoru vozidla v důsledku této skutečnosti. V neposlední řadě pak nelze opomenout skutečnost, že spotřebiteli bylo upřeno právo obdržet za své vynaložené finanční prostředky pohonnou hmotu vyhovující požadavkům příslušných právních předpisů, tedy i požadavkům plynoucím z požární bezpečnosti. Odvolací správní orgán tak vzhledem k výši odchylky hodnotí následky správního deliktu spíše k tíži společnosti, byť ne výrazně, ovšem nikoliv v její prospěch.

Pokud jde o další okolnosti správního deliktu, odvolací správní orgán vyhodnotil ve prospěch společnosti skutečnost, že odchylka byla zjištěna pouze v jednom z parametrů a že další vzorky pohonných hmot odebraných při kontrole zákonným požadavkům vyhověly. Naopak v neprospěch společnosti bylo hodnoceno, že se společnost v minulosti již identického jednání (prodej motorové nafty nevyhovující zákonným požadavkům v parametru bod vzplanutí) dopustila, za což jí byla uložena sankce příkazem vydaným ředitelem inspektorátu České obchodní inspekce Moravskoslezského a Olomouckého ze dne 24. 4. 2014, č. j.: 36177/3100/P 0270/Vit.

Odvolací správní orgán na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že pokuta uložená správním orgánem prvního stupně odpovídá závažnosti správního deliktu a vyhovuje rovněž požadavkům na preventivní i represivní účinky sankce.

Pokud jde o námitky společnosti, že pohonné hmoty nenakupuje od pochybných zdrojů, nýbrž pouze ve státních skladech společnosti ČEPRO, tuto skutečnost nelze samu o sobě hodnotit jako liberační důvod ve smyslu ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Pověst dodavatele sama o sobě nezaručuje, že jím dodávaná pohonná hmota skutečně ve všech případech splňuje zákonné parametry, nehledě na skutečnost, že kvalitu pohonné hmoty ovlivňují i další faktory, jako jsou například podmínky při přepravě, způsob skladování atd. Ke stejným závěrům dospěly i správní soudy ve své rozhodovací činnosti, přičemž lze citovat například z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j.: 4 As 123/2014 - 33, ve kterém konstatoval: *„I kdyby tomu tak ovšem bylo, nepředstavovalo by to vynaložení veškerého úsilí, a tím naplnění liberačního důvodu ve smyslu naposledy uvedeného ustanovení zákona o pohonných hmotách. Prodeji nafty nesplňující požadavek na jakost totiž bylo možné zabránit např. její kontrolou před uvedením do prodeje, jak na to poukázaly správní orgány i krajský soud. Neprovádění těchto kontrol stěžovatel zdůvodnil s tím spojenými finančními náklady, které se odrazí v ceně prodávaných pohonných hmot a negativně ovlivní jeho konkurenceschopnost, popř. zvýší cenu prodávaných pohonných hmot pro spotřebitele. Nejvyšší správní soud ovšem musí konstatovat, že náklady spojené s prováděním kontrol pohonných hmot nemohou samy o sobě způsobit, že by provádění kontrol nebylo možné podřadit pod veškeré úsilí, které lze po stěžovateli po právu požadovat, aby předešel prodeji nekvalitních pohonných hmot. Námitka stěžovatele, že prokázal veškeré úsilí ve smyslu § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, které po něm bylo možné požadovat, tedy není důvodná, stejně jako námitky, v nichž se stěžovatel dovolává principu přiměřenosti a tvrdí, že aplikace práva použitá krajským soudem ohledně dopadu § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách na posuzovanou věc neodpovídá čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv svobod ani požadavku na šetrnost zásahu do základních práv stěžovatele, neboť na stěžovatele nakládá povinnosti, které je pro kteréhokoli prodejce s obdobnou velikostí podniku, jako má stěžovatel, nemožné splnit. V souvislosti s poukazem stěžovatele na čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv svobod Nejvyšší správní soud uvádí, že případné liberační důvody musí prokazovat obviněný ze správního deliktu, nikoli správní orgán, který pouze posuzuje jejich důvodnost.*

Na tomto závěru nemění nic ani argumentace stěžovatele, že žádný obecně závazný právní předpis zajišťování provádění kontrolních odběrů a vzorků prodejcům pohonných hmot jako zákonnou povinnost neukládá. Zákon však prodejcům ukládá povinnost prodávat pouze pohonné hmoty splňující kvalitativní požadavky stanovené v prováděcím předpisu. Pokud se stěžovatel domáhá aplikace ustanovení § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, musel by prokázat, že ani přes veškeré úsilí, které bylo možné po něm požadovat k tomu, aby zabránil porušení povinnosti, se porušení povinnosti nepodařilo zabránit. Z výše uvedeného vyplývá, že se tak v posuzované věci nestalo. Stěžovatel pouze uvádí, že se spolehl na své

dodavatele, že mu dodají pohonné hmoty vyhovující zákonným požadavkům. Takové spolehnutí se ovšem nemůže být „veškerým úsilím“, které po stěžovateli lze požadovat.“

Pokud jde o námitku, že s výší uložené pokuty nelze souhlasit ani s odkazem na rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 10 Ca 250/2003 v případě, ve kterém Komise pro cenné papíry jako žalovaná k pokutě ve výši 200.000,- Kč uvedla, že v důsledku neučinění nabídky převzetí akcií minoritním akcionářům mohlo dojít k ohrožení jejich práva odprodat akcie za přiměřenou cenu a jedná se o jedno z nejzávažnějších porušení právní povinnosti v oblasti regulace kapitálového trhu, odvolací správní orgán uvádí následující. Správní orgán prvního stupně si z uvedeného rozsudku „vypůjčil“ pouze obecnou právní větu aplikovatelnou na všechna správní řízení, neboť je zcela zřejmé, že bez ohledu na druh porušení by sankce měla být uložena v takové výši, aby byla pro pachatele správního deliktu citelná a přiměla ho tak vyhnout se opakování protiprávního jednání do budoucna. Pokud jde ovšem o správní delikt, který je předmětem řízení v posuzovaném případě, a správní delikt, jenž byl předmětem řízení v případě řešeném výše uvedeným rozsudkem, odvolací správní orgán zastává názor, že je nelze porovnávat, neboť se jedná o zcela rozdílné problematiky a nelze tedy výše pokut za správní delikty v oblasti kvality pohonných hmot určovat v závislosti na výši pokut ukládaných na správní delikty v oblasti cenných papírů a naopak. Snad jen na okraj lze poznamenat, že správní delikt spočívající v prodeji nekvalitní pohonné hmoty může potenciálně poškodit všechny spotřebitele, kteří si zakoupí předmětnou pohonnou hmotu u prodávajícího, zatímco správní delikt spočívající v neučinění nabídky na převzetí akcií může poškodit pouze úzce vymezenou skupinu „minoritních“ akcionářů“. Pokud jde tedy o oblast kvality pohonných hmot, odvolací správní orgán zastává názor, že výše pokuty se svou výší výrazným způsobem neliší od pokut ukládaných v obdobných případech.

Zcela na závěr se odvolací správní orgán zabýval námitkou společnosti, že uložená pokuta by pro ni mohla být svým způsobem likvidačním zásahem do jejího podnikání. Likvidační pokutu definoval Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č. j.: 1 AS 9/2008 – 133 takto: *„Likvidační pokutou přitom rozšířený senát rozumí sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží“*

 Odvolací správní orgán zastává názor, že pro společnost s tak vysokým obratem pokuta ve výši 150.000,- Kč není částkou, která by jí sama o sobě způsobila existenční potíže nebo ji přímo donutila ukončit podnikatelskou činnost.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacená ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhána příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezecný
ústřední ředitel
České obchodní inspekce

COI0X00UWIAB

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE
Inspektorát Královéhradecký a Pardubický
Balbínova 821, 500 03 Hradec Králové

SEČ: **27/0185/17/L**
Č.j. ČOI 6943/17/2700
Sp. zn. 43606/16/2700

V Hradci Králové dne 13. 1. 2017

ROZHODNUTÍ

Podle ustanovení § 67 a § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a na základě ust. § 7 odst. 2 a ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

ukládám

účastníku řízení, oil TEAM a.s., sídlem 28. října 3117/61, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, IČ: 47673478

I. pokutu ve výši **150 000,- Kč** (slovy: **jednostopadesáttisíckorunčeských**),

pro porušení ust. § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, kterého se účastník řízení dopustil tím, že dne 20. 4. 2016 v čerpací stanici pohonných hmot oil TEAM na adrese Lezník 21 v Poličce, uvedeného účastníka řízení, prodával motorovou naftu, která nesplnila požadavek na jakost stanovený v ust. § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci, neboť tato prodávaná motorová nafta při laboratornímu rozboru nevyhověla požadavku normy ČSN EN 590 (2014) v parametru bod vzplanutí P. M. (zjištěno 44,5 °C, což nedosahuje stanoveného minima 53,0 °C), čímž došlo ke spáchání správního deliktu dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách.

II. povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši **1 000,- Kč** (slovy: **jedentisíckorunčeských**) podle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

Uloženou pokutu je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, **č. ú. 3754-829011/0710, VS 1101852717, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).**

Náklady řízení je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, **č. ú. 19-829011/0710, VS 1101852717, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).**

ODŮVODNĚNÍ

Při kontrole provedené inspektory ČOI (č. sl. průkazů 5045 a 5055) dne 20. 4. 2016 v čerpací stanici pohonných oil TEAM na adrese Lezník 21 v Poličce, společnosti oil TEAM a.s., sídlem 28. října 3117/61, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, IČ: 47673478, byl zakoupen benzín NATURAL BA 95 v množství 4,0 l a motorová nafta v množství 4,0 l a. Následně byly ze stejných výdejních pistolí odebrány vzorky těchto prodávaných pohonných hmot k laboratornímu přezkoušení jakosti a složení. Jednalo se o vzorek motorového benzínu NATURAL BA 95 v množství 8,8 l (vzorek číslo 113/27/16/V), vzorek motorové nafty (obchodní název DIESEL) v množství 8,0 l (vzorek číslo 114/27/16/V) odebraný ze stojanu 2/4 a vzorek motorové nafty (obchodní název DIESEL) v množství 8,0 l (vzorek číslo 115/27/16/V) odebraný ze stojanu 2/3.

Všechny tři odebrané vzorky pohonných hmot byly podrobeny laboratornímu rozboru v SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, Praha 10, který je akreditovaným inspekčním orgánem typu A pod č. 4015.

Dle inspekční zprávy č. 1044/2016 ze dne 22. 4. 2016 vzorek motorového benzínu NATURAL BA 95 číslo 113/27/16/V vyhověl ve zkoušených ukazatelích limitním hodnotám ČSN EN 228 (2013). Dle inspekční zprávy č. 1045/2016 ze dne 22. 4. 2016 vzorek motorové nafty číslo 114/27/16/V odebraný ze stojanu 2/4 a z nádrže č. 4 vyhověl ve zkoušených ukazatelích limitním hodnotám ČSN EN 590 (2014).

Z inspekční zprávy č. 1046/2016 ze dne 22. 4. 2016 vyplývá, že zkoušený vzorek motorové nafty číslo 115/27/16/V odebraný ze stojanu 2/3 a z nádrže č. 3 nesplnil požadavek na jakost stanovený v ust. § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci. Dle tohoto ustanovení platí, že požadovaná jakost je splněna, odpovídá-li motorová nafta ČSN EN 590 a splňuje ukazatele jakosti stanovené v příloze č. 2 k této vyhlášce. Zkoumaný vzorek motorové nafty nevyhověl v parametru bod vzplanutí P. M., kde byla naměřena teplota 44,5 °C, což nedosahuje stanoveného minima 53,0 °C dle požadavku ČSN EN 590 (2014). Tímto došlo k porušení ust. § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, dle kterého lze pohonné hmoty prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami. Za zjištěný nedostatek, kterým došlo ke spáchání správního deliktu dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, odpovídá prodávající, tj. oil TEAM a.s., sídlem 28. října 3117/61, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, IČ: 47673478.

Dalším šetřením provedeným dne 25. 4. 2016 bylo zjištěno, že nádrž motorové nafty číslo 3 byla od provedení odběru doplněna. Byl předložen dodací list č. 665531 ze dne 22. 4. 2016, na dodávku 2520 l, čímž došlo ke změně složení v nádrži, a proto nebyl na nejakostní pohonnou hmotu vydán zákaz prodeje.

Dne 20.12.2016 bylo se společností oil TEAM a.s. zahájeno správní řízení, a to v souladu s ust. § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, když bylo společnosti doručeno Oznámení o zahájení správního řízení - č.j. ČOI 163329/16/2700 ze dne 19. 12. 2016., ve kterém byla společnost poučena, že je oprávněna vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení oznámení.

Účastník řízení se ve stanovené lhůtě vyjádřil k podkladům rozhodnutí, a to dopisy ze dne 28. 12. 2016 a ze dne 3.1.2017. V dopise ze dne 28. 12. 2016 účastník řízení uvedl, že nerozporuje porušení zákona č. 311/2006 Sb. ze své strany. Jako možnou příčinu nevyhovujícího vzorku motorové nafty uvedl skutečnost, že PHM odebírá výlučně od státem prověřených výrobců či distributorů PHM, zejména od Slovnaft a UNIPETROL (UNIRAF). Účastník řízení tedy není schopen nijak ovlivnit normované hodnoty PHM, které jsou stáčený do nádrží na jeho čerpací stanici. Účastník řízení nikdy neodebíral PHM od neproověřených výrobců či distributorů a v tomto ohledu nebyl nikdy jakkoliv šetřen ze strany státních orgánů. V daném případě se jedná o skutečně nepatrnou odchylku bodu vzplanutí oproti normě, kdy, pokud by docházelo ze strany kohokoliv k nějakému záměrnému míchání motorové nafty, pak by odchylka u bodu vzplanutí, ale i v jiných sledovaných parametrech, byla „úplně někde jinde“. Účastník řízení dále sdělil, že je známo, že již na terminálech ČEPRO jsou expedovány komodity motorová nafta a benzín, které sice plně splňují normované parametry, ale zároveň je výrazným způsobem v pozitivním smyslu nepřekračují (tzn. nemají žádnou pozitivní rezervu v parametrech), mnohdy jsou tzv. na hraně normy. Pak už stačí velice drobná kontaminace motorové nafty zbytkem benzínu a bod vzplanutí může klesnout právě o pár procent pod normu. Účastník řízení dále sdělil, že je malou až střední firmou na trhu, která část svých čerpacích stanic zásobuje vlastním jedním cisternovým vozidlem, ale většinu svých čerpacích stanic zásobuje pomocí subdodavatelských přepravních firem. A není v jeho silách a hlavně finančních možnostech provádět zásobování svých čerpacích stanic pouze cisternami, které nebudou střídat dle potřeby motorovou naftu a benzín v komoře, kdy toto nelze zajistit ani u vlastní cisterny, ani u přepravních firem, neboť je to finančně neudržitelné a fakticky u třetích přepravních subjektů to ani není kontrolovatelné. Někdy tedy dochází i k drobné kontaminaci motorové nafty zbytkem benzínu, který zbude v potrubí cisterny a ventilu vždy po předchozím závozu benzínu. A právě tato litrová (max. do 10 litrů) množství benzínu v potrubí či ventilu jsou schopny kontaminovat celou komoru motorové nafty právě takovým způsobem, že u motorové nafty klesne bod vzplanutí v procentech, jak zjistila ČOI. To ovšem nelze prakticky nijak ovlivnit. Jiné vysvětlení účastník řízení nemá a ani to jinak vysvětlit technicky nelze. V doplnění vyjádření zaslaném účastníkem řízení dopisem ze dne 3. 1. 2017 bylo uvedeno, že čerpací stanice Lezník je malou čerpací stanicí provozovanou účastníkem řízení, kde nedochází k nějakému rozsáhlému prodeji PHM, když se prodej v této čerpací stanici pohyboval v letech 2015 až 2016 v množství průměrně měsíčně cca 20000 až 30000 litrů PHM. Pokud by tato čerpací stanice měla velký odbyt, pak by kontaminace při častějších závozech nebyla schopna snížit parametr bodu vzplanutí u motorové nafty. Protože je však tato čerpací stanice zásobována v průměru jednou cisternou měsíčně, tak drobná kontaminace byla schopna snížit bod vzplanutí u motorové nafty.

Při rozhodování o výši sankce vycházel správní orgán zejména z obsahu úředního záznamu ze dne 20. 4. 2016 a jeho přílohy, z obsahu úředního záznamu ze dne 25. 4. 2016 a z obsahu protokolu o kontrole ze dne 3. 5. 2016 a jeho příloh. Zjištění zde uvedená pak posuzoval ve vztahu k rozsahu protiprávního jednání. Porušení právní povinnosti považuje správní orgán za kontrolou dostatečně prokázané a protokolem o kontrole za dostatečně zdokumentované. Pokuta byla uložena dle ust. § 9 odst. 10 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, na jehož základě je orgán dozoru oprávněn uložit pokutu do výše 5 000 000 Kč.

Správní orgán uvádí, že správního deliktu dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) z. č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 tohoto zákona, tj. pohonné hmoty, které nesplňují požadavky na jejich jakost a složení

stanovené prováděcím předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Odpovědnost za porušení právní povinnosti dle zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách je zákonodárcem dána jako objektivní, tj. odpovědnost za protiprávní jednání bez podmínky zavinění. Stačí tedy, že byla porušena právní povinnost a nastává odpovědnost subjektu za spáchaný správní delikt. Konkrétně pro spáchaní správního deliktu dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách je rozhodující ta skutečnost, že účastník řízení v době kontroly prodával pohonné hmoty nevyhovující předepsané jakosti. Jak správní orgán uvedl, ke spáchaní správního deliktu může dojít i zcela nezaviněně. Za spáchaní správního deliktu by prodávající neodpovídal pouze v případě, že by z jeho strany došlo k naplnění liberačního důvodu konkretizovaného v ust. § 10 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách. Dle tohoto ustanovení platí, že právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Správní orgán k tomuto blíže poznamenává, že o naplnění liberačního důvodu lze uvažovat pouze v případech preventivního jednání osoby (tedy nikoliv jednání ex post, které má pouze napravit již vzniklé důsledky protiprávního jednání), kdy toto jednání musí být zároveň objektivně způsobilé porušení povinnosti zabránit. Naplnění tohoto liberačního důvodu však správní orgán v posuzovaném případě neshledal.

Při rozhodování o výši pokuty přihlížel správní orgán k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchaní a jeho následkům. Způsob spáchaní spočívající v prodeji pohonné hmoty, která nesplňovala požadavek na jakost stanovený prováděcím právním předpisem a českou technickou normou, nebyl správním orgánem hodnocen ani ve prospěch ani v neprospěch účastníka řízení, jelikož se jedná o charakteristický způsob spáchaní tohoto správního deliktu. Účastníku řízení nebyl prokázán úmysl, správní orgán tak vycházel z toho, že k protiprávnímu jednání došlo z nedbalosti, která je považována za typickou míru zavinění pro daný správní delikt.

Následkem tohoto správního deliktu byly kupující kráceni na zákonném právu obdržet pohonnou hmotu v předepsané jakosti, když při laboratorním rozboru byla v parametru bod vzplanutí P. M. naměřena teplota 44,5 °C. Min. povolená teplota je dle požadavku ČSN EN 590 (2014) stanovena na 53,0 °C. Z uvedeného je patrné, že jakost motorové nafty nebyla prokazatelně splněna. Při určení odchylky zkoumaného parametru správní orgán přihlédl k mezním hodnotám stanoveným ČSN EN 590 (2014), jež jsou pro účastníka řízení příznivější. V tomto případě, kdy tak nebyla předepsaná minimální teplota dodržena o 8,5 °C, se nejedná o výrazné nedodržení stanovené jakosti, a proto byl tento následek hodnocen ve prospěch účastníka řízení. Nesplnění limitních ukazatelů v parametru bod vzplanutí představuje odchylku od jakostních norem vzniklou v důsledku provozní nekázně, obvykle při rozvozu paliv nebo při manipulaci a skladování. Snížený bod vzplanutí signalizuje, že může mít nafta sníženou mazivost vzhledem k pravděpodobné přítomnosti benzinových frakcí snižujících viskozitu. Snížený bod vzplanutí představuje snížení požární bezpečnosti při manipulaci s motorovou naftou a zvýšení nebezpečí předčasného a neočekávaného vzplanutí. Je však obtížné stanovit hranici, od které teploty se při standardním způsobu používání požární bezpečnost významně zhoršuje. Potenciální nebezpečí poškození motoru je možno předpokládat při bodu vzplanutí nižším než 30 °C. Na druhou stranu je však zřejmé, že zákazník právem očekává, že mu bude prodána pohonná hmota odpovídající předepsané jakosti. V tomto je však odkázán na solidnost prodávajícího a prakticky není schopen se bránit, neboť nemá možnost jakost pohonných hmot zkontrolovat. Z tohoto pohledu tak nelze konstatovat, že by se jednalo pouze o rozdíl zanedbatelný. Z hlediska následků správní orgán dále uvádí, že se jedná o správní delikt ohrožovací, kde vznik materiální újmy (např. škody

na vozidle) není nutným předpokladem naplnění jeho skutkové podstaty. Tento správní delikt je dokonán již samotným prodejem pohonné hmoty, která nesplňuje jakostní kritéria.

Mírně ve prospěch účastníka řízení správní orgán vyhodnotil okolnost, že u prodávané motorové nafty byla zjištěna odchylka pouze v jednom ze zkoumaných parametrů, v ostatních parametrech prodávaná motorová nafta předepsaným požadavkům vyhověla. Okolnost, že při provedené kontrole byl odebrán také vzorek motorové nafty z nádrže č. 3, který vyhověl požadavkům ČSN EN 590 (2014), a vzorek motorového benzínu, který vyhověl požadavkům ČSN EN 228 (2013), byla správním orgánem hodnocena mírně ve prospěch účastníka řízení, jelikož značí, že se v případě uvedené čerpací stanice jednalo pouze o nahodilé pochybení.

V neprospěch účastníka řízení správní orgán dále vyhodnotil, že k porušení zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách došlo u kontrolovaného subjektu opakovaně (viz pravomocný příkaz č. j. 36177/14/3100/P 0270/Vit ze dne 24. 4. 2014). Správní orgán tak při rozhodování zvažoval dostatečnost sankce z toho hlediska, aby prodávajícího napříště přiměla zdržet se deliktních jednání a současně byla dosti účinná, aby ho přiměla k přijetí adekvátních opatření vedoucích k odstranění nedostatků, včetně jejich příčin.

Po zvážení všech zjištěných okolností přistoupil správní orgán k uložení pokuty při dolní hranici zákonné sazby, kterou považuje za přiměřenou. Při stanovení výše pokuty pak správní orgán vzal v úvahu i text rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2004, sp. zn. 10 Ca 250/2003, publikovaném pod č. 560/2005 Sb. NSS, kde se Městský soud podrobně zabýval úlohou postihu ve správním řízení, přičemž zdůraznil, že finanční postih musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy musí být pro něho nikoli zanedbatelný. Dále pak se odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze zn. 10 Ca 313/2006-53 ze dne 22. 10. 2008, kde je uvedeno, že – „... *Výše postihu nemůže být obecně tak nízká, aby avizovala, že takové protiprávní jednání je ze strany správních orgánů v podstatě tolerováno a že se vyplatí zákonné povinnosti nedodržovat ...*“. Uložená pokuta tak podle názoru správního orgánu odpovídá závažnosti správního deliktu, způsobu spáchání a rozsahu jeho následků a je v souladu se zásadou přiměřenosti uplatňovanou ve správním řízení, a bude takto dostatečná z hlediska represe i prevence.

Účastník řízení je dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, povinen nahradit náklady řízení paušální částkou, jelikož řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Výše paušální částky nákladů řízení v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí 1 000,- Kč.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce, a to prostřednictvím podepsaného ředitele inspektorátu České obchodní inspekce. Nebude-li podáno odvolání v uvedené lhůtě 15 dnů a nebudou-li peněžitá pokuta nebo paušální částka nákladů řízení zaplacený do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným úřadem.

Ing. František Švihlík

ředitel České obchodní inspekce
inspektorátu Královéhradeckého a Pardubického
se sídlem v Hradci Králové